

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

președinte

Ursache Petru

judcători

Toma Nadejda

Timofti Vladimir

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, declarat de inculpatul Cegodari Vasile în comun cu avocatul Batîr Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui

Cegodari Vasile Grigore, născut la 17.07.1955, originar din s. Mîrzești, r-nul Orhei, domiciliat în s. Coșernița, r-nul Criuleni.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 06.05.2015 – 30.12.2015;

Instanța de apel: 15.02.2016 - 25.04.2016;

Instanța de recurs: 25.07.2016 – 26.10.2016.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 30 decembrie 2015, Cegodari Vasile Grigore a fost achitat din motivul că în acțiunile lui nu s-au constatat semnele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

Acțiunea civilă înaintată de partea vătămată Bulhac Petru Andrei cu privire la încasarea de la Cegodari Vasile Grigore a prejudiciului material și moral a fost respinsă ca neîntemeiată.

2. Pentru a pronunța sentința, instanța a stabilit că prin rechizitoriu Cegodari Vasile Grigore se învinuiește în aceia că la data de 07 noiembrie 2014, aproximativ pe la ora 21.00, aflându-se în s. Coșernița, raionul Criuleni, s-a deplasat cu automobilul său de modelul „Toyota RAV 4”, cu numărul de înmatriculare 2001 D (Irlanda) la gospodăria cet. Bulhac Petru, situată în s. Coșernița, raionul Criuleni, unde sub pretextul clarificării unui conflict, contrar voinței cet. Bulhac Petru Andrei, ilegal a pătruns în gospodăria acestuia, iar la solicitarea lui de a ieși din ogradă, Cegodari Vasile Grigore a refuzat și în acest mod, prin indicii violării de domiciliu,

adică a pătrunderii ilegale în domiciliu sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei, a comis infracțiunea prevăzută de art. 179 alin. (1) Cod penal.

3. Nefiind de acord cu sentința au declarat apel procurorul din Procuratura Criuleni, Ivan Rapeșco și partea vătămată Petru Bulhac, solicitând admiterea apelurilor, casarea sentinței cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie declarat vinovat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal și aplicată pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 unități convenționale. Acțiunea civilă să fie admisă integral.

3.1. În motivarea apelului procurorul a invocat, că au fost acumulate suficiente probe care confirmă vinovăția lui Cegodari Vasile în săvârșirea infracțiunii incriminate.

Menționează procurorul, că vina este dovedită prin declarațiile părții vătămate Petru Bulhac, declarațiile martorilor S.Gudima, A.Cebotari, A.Grabovscaia, prin procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 februarie 2015, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, care constituie domiciliul cet. Bulhac Petru situat în s. Coșernița, raionul Criuleni, prin procesul-verbal de confruntare din 03.02.2015 petrecut între pătimitul Bulhac Petru și bănuitul Cegodari Vasile, în procesul căruia ambii și-au menținut pozițiile sale.

3.2. În motivarea apelului partea vătămată Bulhac Petru a criticat sentința sub aspectul ilegalității, menționând că omisiunea în partea ce ține de data incriminată în comiterea infracțiunii a fost corectată prin ordonanța de concretizare a învinuirii din 15.09.2015, pentru care fapt au semnat atât inculpatul cât și apărătorul lui.

Mai mult ca atât, această omisiune nu a adus careva atingere dreptului la apărare a lui Cegodari Vasile, ori bănuiala i-a fost înaintată că infracțiunea a fost comisă pe 07 noiembrie 2014, despre această dată Cegodari Vasile a dat depoziții în calitate de bănuit. În calitate de învinuit ultimul a refuzat de a da careva depoziții, declarând că le susține pe cele date în calitate de bănuit. De asemenea, la prezentarea materialelor urmăririi penale nu a înaintat careva obiecții.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016 au fost admise apelurile declarate de procuror și de partea vătămată Petru Bulhac, casată sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care:

Cegodari Vasile Grigore, a fost recunoscut vinovat în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 200 u.c, ce constituie 4000 (patru mii) lei în folosul statului.

Acțiunea civilă a părții vătămate Bulhac Petru Andrei privind încasarea de la inculpatul Cegodari Vasile Grigore a prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor solicitate de către partea vătămată să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a indicat, că cercetând și apreciind probele, a constatat, că Cegodari Vasile Grigore, la data de 07 noiembrie

2014, aproximativ pe la ora 21.00, aflându-se în s. Coșernița, raionul Criuleni, s-a deplasat cu automobilul său de modelul „Toyota RAV 4”, cu numărul de înmatriculare 2001 D (Irlanda) la gospodăria cet. Bulhac Petru, situată în s. Coșernița, raionul Criuleni, unde sub pretextul clarificării unui conflict, contrar voinței cet. Bulhac Petru Andrei, ilegal a pătruns în gospodăria acestuia, iar la solicitarea lui de a ieși din ogradă, inculpatul Cegodari Vasile Grigore a refuzat.

Inculpatul Cegodari Vasile Grigore, fiind audiat în ședința instanței de apel, vina nu a recunoscut și a declarat că, susține declarațiile date pe parcursul procesului penal potrivit cărora *“îl cunoaște pe Bulhac Petru de prin anii 1983-1984 și cu ultimul este în relații ostile din cauza fermei de vite pe care dânsul o deținea la marginea s. Coșernița, raionul Criuleni. Într-o zi din luna noiembrie 2014, data el nu o ține minte, seara pe la ora 19.00, împreună cu soția sa, Cegodari Galina și ginerele său, Cazac Vladimir se aflau la fermă. A venit dinspre Chișinău în s. Coșernița cet. Rotari Galina care a dorit să cumpere de la el o porcină. Dânsul, s-a dus în centrul s. Coșernița și a luat-o de acolo cu mașina sa pe cet. Rotari Galina și a adus-o la fermă, unde dânsa a stat cam o oră. După aceasta Rotari Galina și ginerele său Cazac Vladimir s-au urcat la el în mașină și dânsul s-a pornit s-o ducă pe Rotari Galina la oprirea autobuzului în centrul s. Coșernița. Trecând pe la poarta casei lui Bulhac Vladimir el a oprit mașina la poarta ultimului și fără ca să se dea jos din mașină l-a strigat pe Bulhac Vladimir ca să iasă afară și să stea de vorbă. Dânsul era treaz și nici un fel de armă cu sine nu avea. La strigătele lui Bulhac Petra nu a ieșit afară din casă. Văzând că din casă nu iese nimeni, el a dus-o cu mașina pe Rotari Galina la oprirea autobuzului din centrul s. Coșernița, iar apoi împreună cu ginerele Cazac Vladimir s-au dus acasă. În ogradă la Bulhac Petru el nu a intrat, chiar nici nu s-a dat jos din mașină, pe ultimul el nu la amenințat că o să-l împuște”*.

Apreciind aceste declarații în coroborare cu celelalte probe administrate în cadrul urmăririi penale și judecării cauzei, instanța de apel le-a dat o apreciere critică, fiind combătute prin:

- declarațiile părții vătămate Bulhac Petru Andrei care în cadrul ședinței instanței de apel a susținut declarațiile din cadrul ședinței de fond;
- declarațiile martorului Grabovscaia Aliona Victor care în cadrul ședinței instanței de apel a susținut declarațiile din cadrul ședinței de fond;
- declarațiile martorului Cebotari Anastasia Carp;
- declarațiile martorului Bulhac Nina Filip, care a dat depoziții asemănătoare cu ale soțului ei, Bulhac Petru Andrei;
- declarațiile martorului Gudima Sergiu Vasile de la urmărirea penală, care a fost audiat în conformitate cu art. 109 Cod procedură penală;
- declarațiile martorului Rotari Galina Vladimir;
- declarațiile martorului Cazac Vadim Anatolie;
- declarațiile martorului Brega Tamara Gavril;
- declarațiile martorului Plenes Maria Vasile;
- declarațiile martorului Guțu Constantin Dumitru;
- declarațiile martorului apărării Cazacu Alexandru Alexandru.

Suplimentar în cadrul ședinței instanței de apel au fost cercetate următoarele probe:

-procesul-verbal de cercetare la fața locului din 04 februarie 2015, prin care a fost cercetat locul comiterii infracțiunii, care constituie domiciliul cet. Bulhac Petru situat în s. Coșernița, raionul Criuleni (f.d. 19-20 Vol. 1);

-procesul-verbal de confruntare din 03 februarie 2015 petrecut între pătimitul Bulhac Petru și bănuitul Cegodari Vasile, în procesul căruia ambii și-au menținut pozițiile sale (f.d. 46-48 Vol. 1).

Instanța de apel a statuat, că probele relevate și analizate sunt admisibile, dat fiind că sunt administrate în conformitate cu Codul de procedură penală. Fiecare probă este apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, potrivit art. 101 și 414 alin.(2) Cod de procedură penală.

Dând o nouă apreciere probelor administrate în cauză, instanța de apel a considerat ca fiind dovedită vinovăția inculpatului Cegodari Vasile Grigore în săvârșirea faptei criminale constatate și anume art. 179 alin. (1) Cod penal, ca violare de domiciliu, adică pătrunderea ilegală în domiciliu sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia și refuzul de a le părăsi la cererea ei.

Instanța de apel, a constatat că instanța de fond a reținut o stare de fapt care nu corespunde materialelor cauzei penale, probelor acumulate și cercetate în cadrul instanței de fond și suplimentar în ședința instanței de apel.

Faptul că inculpatul Cegodari Vasile Grigore contrar voinței cet. Bulhac Petru Andrei, ilegal a pătruns în gospodăria ultimului, iar la solicitarea lui Bulhac Petru de a ieși din ogradă, inculpatul a refuzat, rezultă din declarațiile părții vătămate Bulhac Petru potrivit căruia, *„la 07.11.2015, la ora 21.00 el a auzit cum o mașină cu viteză mare a venit și s-a oprit la poarta casei lui, dar el nu a ieșit afară. Apoi el a auzit cum s-a trântit ușa de la mașină și cum cineva, cu un glas fioros, îl chema să iasă afară. El a deschis ușa de la intrare în casă, a făcut doi pași afară și l-a văzut în ograda sa pe Cegodari Vasile, care era beat și agresiv. El i-a cerut lui Cegodari Vasile să iasă din ograda lui, însă Cegodari Vasile i-a spus că îl împușcă”*.

Veridicitatea declarațiilor părții vătămate Bulhac Petru sunt confirmate de către martorii S. Gudima, A.Cebotari, A.Grabovscaia care au indicat faptul că au auzit gălăgie în gospodăria lui Bulhac Petru și când au ieșit afară l-au văzut pe inculpat cum se urca în automobil.

Referitor la declarațiile martorilor apărării G.Rotari, V.Cazac, M.Plenez, C.Guțu, A.Cazacu, instanța de apel a considerat că acestea nu pot fi reținute la stabilirea situației de fapt, din moment ce aceștia sunt toți prieteni cu inculpatul.

Instanța de apel, a constatat că instanța de fond și-a argumentat soluția de achitare a inculpatului prin faptul că atât în ordonanța de punere sub învinuire și în rechizitoriu, inculpatul Cegodari Vasile ar fi comis infracțiunea la data de 17.11.2014, pe când partea vătămată în plângerea adresată organelor de poliție a indicat că infracțiunea ar fi avut loc la data de 07.11.2014.

Instanța de apel a statuat că nu poate accepta concluzia instanței de fond și a considerat că aceasta nu influențează asupra procesului penal, de vreme ce omisiunea în partea ce ține de data comiterii infracțiunii a fost corectată prin ordonanța de concretizare a învinuirii din 15.09.2015, pentru care fapt au semnat atât inculpatul cât și apărătorul lui (f.d.146 Vol. 1).

Mai mult ca atât, această omisiune nu a adus careva atingere dreptului la apărare a lui Cegodari Vasile, ori bănuiala i-a fost înaintată în comiterea infracțiunii la 07 noiembrie 2014, despre această dată Cegodari Vasile a dat depoziții în calitate de bănuț.

La stabilirea categoriei și termenului pedepsei inculpatului instanța de apel a acordat deplină eficiență prevederilor articolelor 7, 61, 75 Cod penal.

În cazul supus judecării, instanța de apel a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, fiind infracțiune ușoară, săvârșită cu intenție, de personalitatea inculpatului, care anterior nu a fost condamnat, la evidența medicului narcolog sau psihiatru nu se află, se caracterizează pozitiv la locul de trai și de muncă, de lipsa circumstanțelor agravante.

Astfel, instanța de apel a considerat justificat aplicarea pedepsei non privative de libertate sub formă de amendă în limita prevăzută de sancțiunea normei penale incriminate, ținând seama și de circumstanțele personale ale inculpatului, pentru a reflecta toate criteriile ce caracterizează individualizarea judiciară a pedepsei, dându-se relevanță principiului proporționalității între gravitatea faptelor comise și personalitatea inculpatului.

Cu referire la acțiunea civilă a părții vătămate Bulhac Petru Andrei privind încasarea de la inculpatul Cegodari Vasile Grigore a prejudiciului moral în sumă de 20 000 lei și a cheltuielilor de judecată, instanța de apel a statuat că, pentru stabilirea sumei exacte a despăgubirilor solicitate de către partea vătămată, ar fi trebuit amânată ședința de judecată. Motiv pentru care, instanța de apel, a conchis de a admite în principiu acțiunea civilă, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor solicitate de către partea vătămată să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

6. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, declară recurs ordinar inculpatul Cegodari Vasile în comun cu avocatul Batâr Valeriu, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului, au invocat ca temei prevederile art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, indicând următoarele:

- sentința de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri, sau pe declarațiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale și citite în instanța de judecată în absența lor, invocând astfel încălcarea prevederilor art. 8 Cod de procedură penală;

- invocă că nerecunoașterea vinovăției urmează a fi apreciată ca metodă de a se apăra de învinuirea înaintată, acestea nu pot fi luate în considerație ca circumstanțe ce negativ caracterizează personalitatea;

- în speță instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;

- consideră, că în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în primă instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus urmează să fie audiate în instanța de apel conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță (Ekbatani împotriva Suediei, hotărârea din 26 mai 1988, pct.32). [Pct.14.3 introdus prin Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție a Republicii Moldova nr. 10 din 24.12.2010];

- nu a fost respectat principiului contradictorialității în cadrul examinării procesului penal;

- consideră, că se lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art. 24 și art. 26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanță, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului;

- invocă încălcarea de către instanța de apel a cerințelor art. 414 Cod de procedură penală;

- instanța de apel nu a verificat minuțios apelul declarat de către partea acuzării și partea vătămată, n-a fost demonstrat faptul violării domiciliului de către Cegodari Vasile și s-a tras o concluzie pripită privind admiterea apelurilor;

- menționează, că în ședința instanței de apel n-a fost citat și audiat nici un martor al părții apărării, fapt prin care au fost încălcate cerințele art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală - cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate;

- consideră, că nu sunt întrunite elementele infracțiunii;

- probele la care instanța de apel a făcut trimitere și anume depozițiile părții vătămată Bulhac Petru, martorilor Grabovskaia Aliona, Bulhac Nina, Gudima Sergiu, care sunt vecinii acestuia și rude ca Bulhac Nina care este soția acestuia, nu pot fi reținute, deoarece toți erau cointeresați de a da depoziții mincinoase, fiindcă sunt în relații ostile cu Cegodari Vasile din cauza fermei care este amplasată în apropiere de casele acestora;

- instanța de apel n-a luat în considerație și a exclus fără nici un motiv depozițiile martorilor apărării Rotari Galina, Cazac Vadim, care au indicat că Cegodari Vasile nu s-a dat jos din automobil și n-a pătruns în ograda lui Bulhac Petru, despre acest fapt a declarat și martorul acuzării Cebotari Anastasia și Grabovskaia Aliona, ultima schimbându-și depozițiile în cadrul examinării în instanță a dosarului, iar instanța de apel fără a le da o apreciere critică le-a pus la baza învinuirii;

- menționează, că în instanța de fond au fost audiați și martorii Guțu Constantin, Cazac Alexandru, Rotari Galina, Cazac Vadim, însă aceste probe instanța

de apel le-a exclus sub motivul că sunt prieteni cu inculpatul. Concluzia instanței o consideră eronată, având în vedere că depozițiile martorilor au fost date sub jurământ în instanță;

- consideră, că instanța de apel selectiv a apreciat probele dându-le prioritate celor ale acușării și excluzându-le în mod ilegal și nefondat probele apărării. În acest sens invocând opinia separată a judecătorului Șpac A.;

- critică modalitatea de apreciere a probelor de către instanța de apel;

- partea acușării cît și parte vătămată în instanța de apel n-au prezentat probe suplimentare, astfel că instanța de apel a dat o nouă apreciere probelor administrate în instanța de fond;

- consideră eronate afirmațiile instanței de apel privind veridicitatea declarațiilor părții vătămate Bulhac Petru care ar fi confirmate de depozițiile lui Gudima, Cebotari, Grabovscaia. Or, aceste depoziții le consideră contradictorii și neconsecvente, fiindcă la urmărirea penală s-au dat depoziții că Cegodari nu a intrat în ogradă, iar în instanța de fond Gudima și Cebotari nici nu au fost audiați, iar Grabovscaia a dat declarații mincinoase;

- invocă încălcarea dreptului la un proces echitabil garantat de art. 6 CEDO - ce oferă dreptul la o hotărâre și decizie motivată, instanța (Curtea de Apel) fiind obligată să-și motiveze soluțiile și concluziile, să ofere răspunsuri la toate întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului;

- organul de urmărire penală și instanța de apel nu au oferit răspuns la toate versiunile, inclusiv versiunea înaintată de inculpat că nu a violat domiciliul, limitându-i în așa mod accesul liber la justiție, încălcând dreptul la un proces echitabil ceea ce constituie un viciu fundamental ce afectează decizia instanței de apel;

- invocă încălcarea cerințelor art. 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală - ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu trebuie să cuprindă încadrarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii. Prin faptul că organele de urmărire penală nu au indicat corect data săvârșirii infracțiunii, iar până în prezent nu este clar care este această dată, i s-a încălcat inculpatului dreptul la apărare;

- indică că sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, iar îndoielile care nu pot fi înlăturate să fie interpretate în favoarea inculpatului, sentința de condamnare se adopta numai în condițiile în care vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată incontestabil prin ansamblu de probe cercetate în judecată, fapt ce nu a efectuat instanța de apel;

- consideră, că aceste erori denotă că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, instanța a admis o eroare gravă de fapt și de drept, care a afectat soluția instanței, aceasta nu s-a expus clar asupra motivării și soluției adoptate în acțiunile inculpatului Cegodari V. nefiind întrunite elementele infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitând declararea inadmisibilității acestuia, deoarece hotărârea atacată este legală, întemeiată și nu conține erori de drept.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Colegiul penal menționează că potrivit practicii judiciare constante, *erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.*

Potrivit textului recursului declarat, recurenții invocă drept temei pct. 5), 6), 8) și 12) alin.(1) art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul penal constată, că temeiurile invocate de recurenți, prevăzute în pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate cât și cele invocate de participanți la examinarea cauzei în ordine de apel, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 alin. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 alin. (8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

Colegiul penal reține, că recurenții își exprimă dezacordul cu decizia instanței de apel sub aspectul prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, invocând că: *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel; hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția; instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Afirmațiile recurenților în acest sens sunt declarative motiv din care nu pot fi reținute. Mai mult ca atât, recurenții invocând faptul, că instanța de apel a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, nu a indicat în ce constă această eroare.

Analizând decizia contestată cu recurs ordinar, Colegiul penal constată, că instanța de apel s-a expus detaliat asupra tuturor motivelor invocate la examinarea cauzei în ordine de apel, hotărârea adoptată cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, așa cum este indicat în *pct. 5 al prezentei decizii*, motivare pe care instanța de recurs și-o însușește și repetarea căreia nu o consideră necesară.

În afară de aceasta, Colegiul penal atestă, că recurenții critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, potrivit căruia *hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci când nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

În acest sens, Colegiul reiterează, că potrivit prevederilor art. 424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnatului.

Potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii prevăzute de norma penală.

Colegiul penal reține, că acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

În conformitate cu materialele cauzei, de către prima instanță inculpatul Cegodari V. învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, a fost achitat din motivul că în acțiunile lui nu s-au constatat semnele constitutive ale infracțiunii.

Totodată, la examinarea pricinii de către instanța de apel s-a stabilit, că soluția instanței de fond privind achitarea inculpatului învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, este incorectă și neîntemeiată.

În acest sens, instanța de apel a conchis, că probele administrate au confirmat integral vinovăția lui Cegodari V. în comiterea componenței de infracțiune prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal și anume *"Pătrunderea sau rămânerea ilegală în domiciliul sau în reședința unei persoane fără consimțământul acesteia ori refuzul de a le părăsi la cererea ei"*.

Colegiul penal a ajuns la concluzia, că instanța de apel corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței,

veridicității și coroborării lor, ajungând la o concluzie întemeiată privind vinovăția inculpatului Cegodari V. în săvârșirea infracțiunii imputate.

De asemenea Colegiul penal conchide, că nu și-au găsit confirmare argumentele recurentului *“că în acțiunile inculpatului Cegodari V. nu sunt întrunite elementele infracțiunii, deoarece în speță n-au fost acumulate probe, care să dovedească vinovăția acestuia în comiterea infracțiunii incriminate”*.

În acest sens Colegiul penal menționează, că judecând apelurile declarate de procuror și de partea vătămată Petru Bulhac, respectând prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, iar în ședința instanței de apel s-a audiat suplimentar inculpatul și partea vătămată și au fost verificate și cercetate declarațiile, probele materiale prezente la cauza penală respectivă, astfel instanța de apel corect ajungând la concluzia enunțată la pct. 5 din decizie.

Colegiul penal atestă din textul recursului depus, că recurenții aduc critici modalității de apreciere a probelor îndeplinită de către instanța de apel.

Colegiul consideră necesar a menționa că, potrivit prevederilor art. 27, 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, că aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei așa cum propun recurenții este o competență și prerogativă legală a instanțelor de fond și aceasta nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, astfel invocarea acestei chestiuni drept temei de casare în recursul ordinar este lipsită de suport legal.

Colegiul penal atestă ca fiind declarative argumentele recurenților precum că decizia supusă recursului contravine legislației invocând că *“au fost încălcate cerințele art. 281 alin. (2), 296 alin. (2) Cod de procedură penală - ordonanța de punere sub învinuire și rechizitoriu trebuie să cuprindă încadrarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii, iar prin faptul că organele de urmărire penală nu au indicat corect data săvârșirii infracțiunii și până în prezent nu este clar care este această dată i s-a încălcat inculpatului dreptul la apărare”*.

În acest sens, Colegiul penal reține că instanța de apel a dat răspuns acestui argument și anume că omisiunea în partea ce ține de data comiterii infracțiunii a fost corectată prin ordonanța de concretizare a învinuirii din 15.09.2015, pentru care fapt au semnat atât inculpatul cât și apărătorul lui (f. d. 146 Vol. 1). Mai mult ca atât, această omisiune nu a adus careva atingere dreptului la apărare a lui Cegodari Vasile, ori bănuiala i-a fost înaintată în comiterea infracțiunii la 07 noiembrie 2014, despre această dată Cegodari Vasile a dat depoziții în calitate de bănuț.

Cu referire la critica deciziei instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 12) Cod de procedură penală, considerând că faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită, Colegiul atestă, că o astfel de eroare în speța dată nu se constată, deoarece, supunând verificării decizia instanței de apel prin prisma erorii de drept invocată de recurenți în baza pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul a statuat ca fiind legală și întemeiată concluzia instanței de apel privind recunoașterea vinovăției inculpatului Cegodari V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 179 alin. (1) Cod penal, concluzie pe care instanța de recurs și-a însușit-o și în acest sens nefiind necesară o reinterpretare.

Mai mult ca atât, recursul nu conține o motivare în baza cărei norme urma a fi încadrate acțiunile inculpatului Cegodari V. decât cea incriminată, enunțată supra, respectiv în situația în care inculpatul nu recunoaște vinovăția în comiterea infracțiunii incriminate, Colegiul nu întrevade necesitatea expunerii asupra reîncadrării acțiunii inculpatului într-o altă normă penală.

Reieșind din argumentele sus-menționate, Colegiul penal conchide că în speța dată nu se constată eroarea de drept prevăzută de pct. 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Cu referire la critica de către recurenți a deciziei instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, invocând că “în ședința instanței de apel n-a fost citat și audiat nici un martor al părții apărării, fapt prin care au fost încălcate cerințele art. 427 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală - cauza a fost judecată fără citarea legală a unei părți sau care, legal citată, a fost în imposibilitate de a se prezenta și de a înștiința instanța despre această imposibilitate”, Colegiul penal atestă, că argumentele recurenților în acest sens nu pot fi reținute, nefiind relevante temeiului de casare indicat.

Potrivit art. 90 alin. (1) Cod de procedură penală, martorul este persoana citată în această calitate de organul de urmărire penală sau de instanță, precum și persoana care face declarații, în modul prevăzut de prezentul cod, în calitate de martor. Ca martori pot fi citate persoane care posedă informații cu privire la vreo circumstanță care urmează să fie constatată în cauză.

Conform art. 66 alin. (2) pct. 17 Cod de procedură penală, învinuitul, inculpatul, conform prevederilor prezentului cod, are dreptul: să solicite audierea martorilor acuzării și să obțină citarea și audierea martorilor apărării în aceleași condiții ca și martorii acuzării.

Potrivit art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, judecând apelul declarat împotriva sentinței de achitare, instanța de apel nu este în drept să pronunțe o hotărâre de condamnare fără audierea învinuitului prezent, precum și a **martorilor acuzării solicitați de părți.** Martorii acuzării se audiază din nou în cazul în care declarațiile lor constituie o mărturie acuzatorie, susceptibilă să întemeieze într-un mod substanțial condamnarea inculpatului.

În acest sens, Colegiul penal reține că în ședința instanței de apel s-a audiat suplimentar inculpatul (f. d. 221 Vol. 1), partea vătămată (f. d. 222 Vol. 1) și martorul Grabovschi A. (f. d. 223 Vol. 1) și au fost verificate și cercetate declarațiile,

probele materiale prezente la cauza penală respectivă la cererea procurorului (f. d. 226-227 Vol. 1).

Totodată, din conținutul procesului-verbal a ședinței de judecată a instanței de apel Colegiul constată, că fiindu-le acordată părților participante la judecarea cauzei posibilitatea de a înainta cereri și demersuri, în acest context inculpatul și apărătorul acestuia în ședința instanței de apel nu au înaintat careva cereri de audiere a martorilor apărării și respectiv acest temei nu poate fi invocat în ordine de recurs (f. d. 225 Vol. 1).

Nu pot fi reținute argumentele recurenților că *“se lezează dreptul inculpatului la un proces echitabil, drept garantat de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale prin nerespectarea jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului și încălcarea prevederilor art.24 și art.26 din Codul de procedură penală, care îl obligă pe acuzatorul de stat, după o hotărâre de achitare pronunțată de prima instanța, să solicite audierea inculpatului în instanța de apel și să prezinte în ședința de judecată anumite probe în susținerea acuzațiilor penale aduse inculpatului”*.

Or, după cum s-a menționat supra în ședința instanței de apel a fost audiat suplimentar inculpatul (f. d. 221 Vol. 1).

Așa dar, Colegiul penal apreciază, că decizia instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, în sensul că argumentele pe care instanța de apel le-a expus în partea descriptivă a deciziei, echivalează cu o motivare conformă rigorilor și exigențelor din art. 6 CoEDO. În același context, Colegiul penal menționează că, deși art. 6 § 1 al Convenției obligă instanțele judecătorești să-și motiveze hotărârile, însă Curtea a clarificat că acest lucru nu impune un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de parte (*Van de Hurk vs. Olanda, din 19.04.1994*).

Or, modul în care se aplică obligația de a motiva hotărârile judecătorești poate varia în funcție de natura acestora și trebuie apreciat în lumina circumstanțelor cauzei (*Hiro Balani vs. Spania, din 09.12.1994*).

Astfel, verificând procesele-verbale ale ședințelor de judecată a instanței de apel și lecturând textul deciziei, Colegiul constată, că instanța de apel a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, și-a motivat soluția adoptată punând la baza acesteia probele administrate și verificate în cadrul ședinței instanței de apel, fapt care se confirmă prin procesul-verbal al ședințelor de judecată. Ținând cont de cele menționate Colegiul penal conchide că conținutul deciziei corespunde prevederilor legale sus menționate fiind oferite răspunsuri la toate motivele relevante invocate în instanța de apel.

Sub acest aspect, Colegiul penal atestă că instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis erori de drept, care ar impune casarea deciziei adoptate.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiurile invocate de recurent prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 5), 6), 8) și 12) Cod de procedură penală, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului. Astfel de erori de drept în speța

examinată nu s-au comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursul urmează a fi declarat inadmisibil ca fiind vădit neîntemeiat.

9. În conformitate cu art. 432 alin.(1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului ordinar, declarat de inculpatul Cegodari Vasile în comun cu avocatul Batâr Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 25 aprilie 2016, în cauza penală în privința lui **Cegodari Vasile Grigore**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **25 noiembrie 2016**.

Președinte

Ursache Petru

Judecător

Toma Nadejda

Judecător

Timofti Vladimir